

III.7 -- ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΠΕΖΑ (14)

Πεζή εισαγωγή στα πεζά :

Με τα πεζά δεν ασχολήθηκα ιδιαίτερα στο βιβλίο αυτό, είτε διότι με κουράζουν (βλέπετε δεν περπατώ αρκετά), είτε διότι δεν τα καταφέρνω (ας σημειωθεί ότι απέφυγα το πεζικό παίρνοντας μετάταξη για το ναυτικό), είτε τέλος διότι τα θεωρώ πολύ πεζά. Παρ' όλα αυτά παραθέτω ορισμένα σαν δείγματα για τους πεζούς.

1. Ιατρική εγκυκλοπαίδεια

Διάβαζα την εφημερίδα που είμαι συνδρομητής, που η Κυριακάτικη έκδοση της είναι ολόκληρη βιβλιοθήκη και δυσκοιλήθη συγχρόνως και είδα ένα κουπόνι με το οποίο θα κέρδιζα 40 ευρώ αν έσπευδα να αγοράσω τον Ιατρικό Οδηγό του 21^{ου} αιώνα. Η έμφυτη μανία μου για το κέρδος με έσπρωξε να το αγοράσω και πριν το θάψω μαζί με όλα τ' άλλα σε κάποιο μέρος της βιβλιοθήκης (που να ταιριάζει με το χρώμα του εξώφυλλου του), είπα να διαβάσω μια ασθένεια για να αποσβέσω κάπως την αξία του.

Η καλή μου τύχη με έριξε ακριβώς στην ασθένεια που είχα, διότι όλα τα συμπτώματα που περιέγραφε συνέπιπταν μ' αυτά που αισθανόμουν. Από περιέργεια διάβασα και για μια άλλη ασθένεια και, ω του θαύματος, είχα και γι αυτήν όλα τα συμπτώματα, αλλά ευτυχώς στο στάδιο της επώασης ενώ η βαριά μορφή της θα ερχόταν αργότερα. Τρομοκρατημένος ξεκίνησα να διαβάζω όλες τις ασθένειες αλφαβητικά από τα Αέρια και το Άγχος μέχρι την Ψωρίαση την Ωτίτιδα και τα προβλήματα των Ωοθηκών, (που ευτυχώς δεν είχα απ' αυτά), και είδα με φρίκη ότι συγκέντρωνα όλες σχεδόν της ασθένειες του βιβλίου. Άρχισα να απορώ για το πώς ζω ακόμη, αλλά σκέφτηκα ότι ίσως έχω πολύ ισχυρό DNA και έτσι αντέχω προς το παρόν.

Η ασθένεια που οπωσδήποτε είχα από παιδί, αφορά το πεπτικό μου σύστημα και μια υπερκινητικότητα των εντέρων που δημιουργεί μια κατάσταση χρόνιας κοπώσεως και απέχθειας για κάθε είδους εργασία, σωματική ή πνευματική. Βέβαια στη μικρή πόλη, τη Φλώρινα, όπου ζούσα μικρός, η Ιατρική ήταν πολύ πίσω, και αντί για σωστή διάγνωση απέδιδαν την συμπεριφορά μου στην τεμπελιά. Έτσι αντί να μου δίνουνε χάπια για να με γιατρέψουν, μου δίνανε χαστούκια κάθε τόσο. Πάντως, όσο και αν φαίνεται παράξενο, θυμάμαι ότι ορισμένα χαστούκια πολύ δυνατά με ενεργοποίησαν και με έκαναν να τρέξω και να κάνω δουλειές, που σήμερα ούτε ένα ολόκληρο κουτί από χάπια δεν θα μπορούσε να με βοηθήσει να κάνω.

Βλέπετε, όσο και αν φαίνεται περίεργο, καμιά φορά τα γιατροσόφια των παππούδων μας αποδεικνύονται πιο ισχυρά από τα καλύτερα φάρμακα.

Τρομοκρατημένος έσπευσα να ξαπλώσω στο κρεβάτι μου και τηλεφώνησα στον οικογενειακό μου γιατρό να τρέξει να με προλάβει. Όταν ήλθε του περιέγραψα τα συμπτώματα των ασθενειών που είχα και που περιέγραφε και το βιβλίο, και αυτός αφού με άκουσε με υπομονή, με εξέτασε προσεκτικά, με κτύπησε στην πλάτη (την στιγμή που δεν το περίμενα), κούνησε το κεφάλι του, μου έγραψε μια συνταγή και έφυγε χωρίς να πει τίποτα. Με αγωνία διάβασα τι έγραφε η συνταγή:

1. Λιγότερο φαγητό και λιγότερο ξενύχτι και έννοιες.
2. Περισσότερο περπάτημα, γυμναστική και διακοπές.
3. Μη ζαλίζεις άλλη φορά το μυαλό σου με πράγματα που δεν καταλαβαίνεις.

Έκτοτε εφαρμόζω πιστά την συνταγή ελπίζοντας να αποφύγω τα βαρύτερα στάδια που επέρχονται απ' τις ασθένειες που έχω. Υπάρχουν όμως και κάποια πράγματα που με παρηγορούν και που με κάνουν να αισθάνομαι μοναδικός. Είναι το ότι μπορώ κάλλιστα να διεκδικήσω μια περίοπτη θέση στο βιβλίο Γκίνες για τις αρρώστιες μου, και ότι θα ήμουν ένα πολύτιμο βοήθημα στους φοιτητές της Ιατρικής που κάνουν την πρακτική τους εξάσκηση, ώστε να μπορούν να βλέπουν στο ίδιο πρόσωπο όλα τα θέματα που τους ενδιαφέρουν, οποιαδήποτε ειδικότητα και αν ακολουθούν.

2. Επιχειρηματικές προτάσεις

Επειδή ένα μεγάλο μέρος της επαγγελματικής μου καριέρας το αφιερώνω στο να κάνω επιχειρηματικά σχέδια και προγράμματα για ίδρυση νέων εταιρειών, σκέφτηκα να αξιοποιήσω τις γνώσεις μου προτείνοντας, σε όποιον από τους αναγνώστες είναι επίδοξος επιχειρηματίας, να δημιουργήσει την κάτωθι επιχείρηση που ελπίζω να την βρει ενδιαφέρουσα.

Στόχος: Καθαρά κέρδη (προ φορών) 1 εκατομμύριο ευρώ το πρώτο έτος που θα φτάσει τα 12 εκατομμύρια ευρώ το έκτο έτος. (Είδε μελέτη σκοπιμότητας στη προσεχή έκδοση του βιβλίου μου).

Κριτήρια Επιλογής: Θα πρέπει αυτό που θα προτείνω να είναι πρωτότυπο (δηλ. να μην έχουν κάνει άλλοι), να είναι ευχάριστο, (ώστε να ασχολείσαι με ζήλο εσύ και οι συνεργάτες σου) και να έχει ζήτηση. Γι' αυτό προτείνω να ιδρύσεις μια «Σχολή Ποιοτικού Φιλίου» υψηλών προδιαγραφών, με τον Φενκσουϊκό τίτλο «ΜΑΤΣ ΜΟΥΤΣ» (όπου much στην Αγγλική σημαίνει πολλά και mutts στην Ιαπωνική αρκό σημαίνει λεφτά).

Σχέδιο: Η κεντρική σχολή θα ιδρυθεί σύντομα στην Αθήνα και θα διδάσκει εσύ αλλά και εγώ ως σύμβουλος, σε τμήματα γυναικών (κατά προτίμηση νέων και ωραίων) δωρεάν τις διάφορες τεχνικές, μεθόδους, τύπους και παραλλαγές των τρόπων που πρέπει να δίδονται τα φιλιά (βάσει της πείρας που έχουμε αμφότεροι αποκτήσει μέχρι σήμερα, η οποία και θα εμπλουτίζεται με το χρόνο). Η φοίτηση θα είναι τρίμηνη, αλλά θα υπάρχουν και εντατικά τμήματα ενός μηνός για όσες βιάζονται. Σε όσες από τις απόφοιτες αριστεύουν, θα δίδεται άδεια να ανοίγουν δικά τους παραρτήματα διδασκαλίας για άνδρες, με αμοιβή όμως αυτή την φορά που θα είναι ανάλογη της εμφάνισης και των ικανοτήτων των καθηγητριών, από την οποία αμοιβή θα εισπράτεις το 10% για δικαιώματα σου, ενώ εγώ θα περιορίζομαι εις την αμοιβή μου εις είδος από τις αριστεύσασες.

Παράλληλα θα εκδοθεί εικονογραφημένο τεύχος (το «κάμα σούτρα του φιλιού») για όσες θα ήθελαν να πάρουν μαθήματα δι' αλληλογραφίας. Εκτός από την Αθήνα θα ιδρυθούν παραρτήματα και στις άλλες πόλεις της Ελλάδας, πάντοτε μόνο για άνδρες, με εξαίρεση τη Λέσβο όπου θα λειτουργούν και τμήματα για γυναίκες που έχουν ειδικές προτιμήσεις. Οι καθηγήτριες θα δίδουν μια φορά τον χρόνο πανελλήνιες εξετάσεις, και όσες απ' αυτές αποδεικνύεται ότι έχουν φτάσει σ' ένα υψηλό επίπεδο τελειότητας, θα ενθαρρύνονται να ανοίγουν παραρτήματα στο εξωτερικό, αρχίζοντας από την γειτονική μας Ιταλία, συνεχίζοντας στην Γαλλία, όπου εκτός του «κλασσικού φιλιού» θα διδάσκεται σε ιδιαίτερα τμήματα και το «εξειδικευμένο» για να καλυφθούν και οι πατροπαράδοτες συνήθειες της χώρας αυτής, ώσπου να καταλήξουμε τελικά μέχρι τους Εσκιμώους, που έχουν ιδιαίτερη ανάγκη τέτοιων μαθημάτων, διότι οι κακόμοιροι φιλούν ακουμπώντας τις μύτες τους.

Πρωώθηση των πωλήσεων: Η όλη προσπάθεια θα ενισχυθεί και από τη σχετική διαφήμιση. Στους διάφορους τύπους φιλιών θα δίδονται εντυπωσιακά ονόματα όπως το φιλί της φωτιάς, του πόθου, του πάθους κλπ, καθώς και ονόματα γνωστών ωραίων γυναικών. Η τηλεόραση θα παίζει τραγούδια όπως το «ένα φιλάκι είναι λίγο πολύ λίγο» και θα εμφανίζει slogans όπως «Ανοίξτε το στόμα σας για να φιλήσετε και όχι για να βρίσετε», και ειδικοί «φιολόγοι» θα εξηγούν ότι το AIDS δεν μεταδίδεται ακόμη και με το πιο θερμό και ερεθιστικό φιλί και θα αναλύουν τη συμβολή του φιλιού στην εξάλειψη της βίας και των αντιθέσεων, καθώς και την ευεργετική του επίδραση στην αντιμετώπιση της υπογεννητικότητας στη χώρα μας. Παράλληλα οι οικονομολόγοι θα εξαίρουν και την άνεση που θα μπορούσε να δώσει και στις συναλλαγές, διότι ποιος από εμάς θα είχε αντίρρηση να εισπράξει αντί για ρέστα, γλυκά φιλιά από μια ωραία πωλήτρια. Επίσης σε γνωστά ξενοδοχεία των Αθηνών, των μεγάλων επαρχιακών πόλεων και της Κύπρου, θα γίνονται κατά καιρούς δωρεάν τρίωρα ενημερωτικά σεμινάρια για τις διάφορες τεχνικές φιλιού, ενώ στα διαλείμματα ωραίες καθηγήτριες θα μοιράζουν δωρεάν δείγματα στους παριστάμενους.

Κλείνοντας θα ήθελα να σου ευχηθώ, αξιοποιώντας τις συμβουλές μου και την έμπρακτη υποστήριξή μου, να επιτύχεις στο υψηλό αυτό λειτούργημα που ελπίζω ότι θα αποφασίσεις να αναλάβεις, με τους υψηλούς επιμορφωτικούς αλλά και πληθυσμιακούς σκοπούς που επιτελεί.

3. Η διαδήλωση

Χθες το βράδυ που έπεσα να κοιμηθώ ξύπνησα ξαφνικά από φωνές σφουρίγματα ντουνοούκες και συνθήματα που δεν μπορούσα να καταλάβω Βγήκα στην βεράντα μου και είδα ένα πλήθος γυναικών συγκεντρωμένο που κρατούσε πλακάτ, που μόλις με είδε έδειξε τις άγριες διαθέσεις του φωνάζοντας:

-- "Βρε Δον Ζουάν της ελεεινής μορφής, ποιος νομίζεις ότι είσαι και μας αγνοείς";

Ομολογώ ότι τα χρειάστηκα. Μήπως μέσα σε μια νύχτα, σκέφτηκα, έγινα υπουργός του κάθε άλλο παρά "ασθενούς φύλου" και παραμέλησα να ικανοποιήσω τις ορέξεις του; Πάντως, για να αποφύγω τα χειρότερα, ζήτησα αμέσως να έλθει μια επιτροπή να συζητήσουμε, φορώντας εν τω μεταξύ ό,τι πιο ανθεκτικό βρήκα που να αντέχει σε κτυπήματα και γρατζουνίσματα.

Όταν μπήκαν στο σπίτι και τις κοίταξα καλά καλά, τους είπα αμέσως. -- Κορίτσια κάπου σας ξέρω και μάλιστα μου είστε και πολύ συμπαθείς, τι έκανα λοιπόν και σας εξαγρίωσε; -- Βρε υποκριτή, μου απάντησαν, βρε εγωιστικό αρσενικό γουρουνι, εμείς είμαστε οι παλιές σου αγάπες, που σου δώσαμε το σώμα μας και την ψυχή μας, και γεμίσαμε τη ζωή σου με τη χάρη μας και την ομορφιά μας (αν και όπως αποδεικνύεται, δεν το άξιζες) και εσύ τώρα μας αγνοείς και μας πετάς στα σκουπίδια;

-- Μα πώς σας αγνοώ; Τους απάντησα. -- Πώς μας αγνοείς; Μου είπαν. Μα τόσα χρόνια μας ξέρεις (και ας μην τα βγάλουμε στη φόρα πόσα είναι διότι δεν σε συμφέρει), και μας λιβανίζεις με ψεύτικα κομπλιμέντα και ότι δήθεν πάντα μας σκέφτεσαι και άλλες τέτοιες μπουρδες, ποτέ όμως δεν κάθισες να γράψεις για εμάς ένα ποίημα βγαλμένο από την ψυχή σου. Και τώρα που γνώρισες μια κοπέλα (ας μη τη χαρακτηρίσουμε γιατί είμαστε ευγενικές), επειδή έχει ωραία μάτια και γλυκό χαμόγελο (λες και εμείς υστερούμε σε αυτά) κάθισες και έγραψες ολόκληρα κατεβατά για χάρη της και της έκανες δακρύβρεχτες αφιερώσεις, ενώ μόλις την γνώρισες και ούτε ξέρεις αν σ' αγαπάει, ή αν ενδιαφέρεται για εσένα όπως εμείς. Είναι λοιπόν δυνατόν να μην είμαστε εξοργισμένες με την συμπεριφορά σου;

Σκέφτηκα ότι σε όλα αυτά που μου λέγανε είχανε απόλυτο δίκαιο και έπρεπε γρήγορα κάτι να βρω και να κάνω, αν ήθελα να βγω ζωντανός απ' αυτήν την συνάντηση. -- Κορίτσια, τους απάντησα, έφταιξα και θα πληρώσω. Αρχίζω αυτή τη στιγμή να γράφω για εσάς το πιο θερμό ποίημα που μπορεί να βγει απ' τη ψυχή μου και μόλις το τελειώσω θα βγω στο μπαλκόνι να σας το απαγγείλω. Μόνο πείτε και στις άλλες που έχουν κατακλείσει την αυλή και το δρόμο να κάνουν λίγη ησυχία για να συγκεντρωθώ.

Έτσι και έγινε, και το πρωί που ξύπνησα, κατάλαβα με ανακούφιση ότι όλα όσα συνέβησαν ήταν απλώς ένα παράξενο όνειρο. Παρ' όλα αυτά θεώρησα ότι την υπόσχεση που έδωσα στον ύπνο μου έπρεπε να την εκπληρώσω το ταχύτερο, διότι τα όνειρα, καλά ή κακά, πολλές φορές μπορεί να τα ξαναδούμε, και έτσι προέκυψε το ποίημα που ακολουθεί, το οποίο οφείλω να ομολογήσω ότι το έγραψα με συγκίνηση και βγαίνει πραγματικά απ' τη ψυχή μου.

Σημείωση: Το πεζό αυτό παρεμβάλλεται μεταξύ των ποιημάτων Α.2. και Α.3. της κατηγορίας Α.

4. Ύμνος προς τη δροσιά και λοιποί ύμνοι

Επειδή μου αρέσει (παρόλο που δεν έχω καλή φωνή) η ιδέα του ύμνου, (πού και πού πηγαίνω και στην εκκλησία), παραθέτω μερικούς απ' αυτούς που έχω γράψει.

Α) Ο ύμνος προς τη δροσιά

"Ω δροσερή δροσιά που μας δροσίζεις με τα δροσάτα σου δροσίσματα και τις δροσιστικές δροσοσταλίδες της δρόσου σου. Πόσο δροσερά δροσιστήκαμε μες στη δροσούλα σου".

Από τη συλλογή: "Δροσάτες Δροσοσταλίδες" της Δροσούλας Δροσίνου, Δροσίνη 3, Δροσιά. Εκδόσεις: "Δροσοπηγή" της Δρόσος Δροσοπούλου, Πανδρόσου 5, Δροσάτο.

Σημείωση: Ο ύμνος αυτός εγράφη ένα καλοκαίρι στον Πύργο της Δροσιάς που είναι το σπίτι του φίλου μου που μας φιλοξένησε στην Πάρο. Αν κανείς μας φιλοξενήσει το χειμώνα, θα του αφιερώσω τον ύμνο προς την ζέστη που θα είναι κάπως έτσι:

Ω ζεστή μου ζέστη που μας ζεσταίνεις με τη ζεστή ζεστασιά σου και με τα ζεστά σου ζεστάματα. Πόσο ζεστά ζεσταθήκαμε μες στη ζεστούλα σου, κλπ, κλπ.

B) Ο ύμνος προς τη βουλή

(Από το βιβλίο βαλλιστικής: Η βουλή βολή δεν έχει και βολεύεται όποιος έχει).

Ω βολική βουλή μας που υπερβολικά μας βολεύεις και βουλόμεθα για τους άβουλους με τη βούληση τους και βολευόμεθα, αλλά και βολεύουμε τους βολικούς, με τη βούλα του βουλευτή, καθόλου άβολα και χωρίς παράβολα, βόλεψέ μας βολικά, χωρίς βολές, διαβολές, επιβολές, προσβολές, χωρίς αναβολές ή αποβολές, με υπερβολές, χωρίς καταβολές και χωρίς μεταβολές εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

Η αμφιβολία του βουλευτή που θέλει να βολευτεί στη βουλή:

Αμφιβάλλω αν θα προβάλω, και μπορεί και να προσβάλω, και πολλά να καταβάλω, αν εισβάλω και επιβάλω, δι' αυτό θα αναβάλλω και χωρίς να υπερβάλω, άλλους θα τους διαβάλω, άλλους θα τους υποβάλω, κι άλλους θα τους αποβάλω, τους σκληρούς θα περιβάλω και σα χείμαρρος θα εισβάλω και όλα θα τα μεταβάλω.

5. Ερωτήσεις και απαντήσεις

A) Όταν η κόρη μου ήταν μικρή με ρώτησε ποιος ήταν ο Μέγας Αλέξανδρος. Της είπα ό,τι θυμόμουν από την ιστορία και τον Καραγκιόζη.

Ωμεγαλέξανδρος : Ήταν νέος απ' την Αλεξανδρούπολη που ήταν γενναίος με περικεφαλαία. Μικρός καβάλησε κάποιον κεφάλι τον Βουκεφάλα. Όταν μεγάλωσε με το σπαθί του και την ασπίδα του σκότωσε τον κατηραμένο όφρη και πήρε 100 λίρες μπαξίσι και την θυγατέρα του πασά για σύζυγο και μετά τον θάνατο του πολυχρονεμένου μας πασά, έλαβε και τον θρόνο και έγινε βασιλιάς της Μακεδονίας. Αλλά ήταν και καλός κτίστης και έκτισε διάφορες Αλεξάνδρειες, μία δε στην Αίγυπτο την ονόμασε Αλεξάνδρεια την "δες κάτι". Είχε και μια πολύ γοργή αδελφή που έγινε γοργόνα και ρωτούσε τα σκάφη, αν "ο βασιλιάς Αλέξανδρος απέθανε για ζει". Ήταν όμως και πολύ ωραίος, γι' αυτό τον έβγαλαν ο Ωραίος (Ω) Αλέξανδρος.

B) Κάποτε με ρώτησαν τι μοντέλα προτιμώ, και επειδή δεν διευκρίνισαν σε τι μοντέλα αναφέρονταν έδωσα την εξής γενική απάντηση:

Από τα μοντέλα προτιμώ τα ψηλά και μικρά. Θέλω να είναι καθαρά και καλοβαλμένα, να έχουν κάνει λίγα χιλιόμετρα, να διαθέτουν δύο σφιχτούς αερόσακους κανονικού μεγέθους, να έχουν άρτιο σύστημα άμεσου λιπάνσεως, γρήγορη και διαρκή ανάφλεξη, να έχουν κίνηση τόσο στους μπροστινούς όσο και στους πισινούς τροχούς, με καρμπυρατέρ που να μην μπουκώνει στην τροφοδοσία, να αντέχουν σε συνεχείς ανηφόρες, να σηκώνουν βάρη, να έχουν γερά αμορτισέρ που να αντέχουν στις ταλαντώσεις και να είναι οικονομικά στα καύσιμα και την συντήρηση (αν και δεν με πειράζει να τους τρίβω συχνά μπουζί και βαλβίδες, να τους κάνω ρεκτιφιέ και να τους αλλάζω πουκάμισα). Όταν τους βάζω το κλειδί θέλω να ξεκινούν αμέσως και να επιταχύνουν και επιβραδύνουν ανάλογα με το γκάζι που τους πατώ, χωρίς όμως να είναι νευρικά στο οδήγημα. Να έχουν αντικλεπτικό σύστημα ώστε να μην μπορούν να τα καβαλούν άλλοι και τέλος να είναι με σύστημα leasing ώστε να τα αντικαθιστώ με καινούργια μόλις παλαιώνουν.

Γ) Και δυο ακόμη σύντομες ερωτήσεις για να μην σας κουράσω.

Ερώτηση : Τι σημαίνει «πάει να πει» ; Απάντηση : «Πάει να πει» σημαίνει «σημαίνει»

Ερώτηση : Τι πάει να πει «σημαίνει» ; Απάντηση : «σημαίνει» πάει να πει «πάει να πει»

6. Μυθιστορήματα κ.λ.π.

A) Μυθιστόρημα

Κάποτε η γυναίκα μου μου ζήτησε να γράψω κάτι μεγάλο, όπως ένα ερωτικό μυθιστόρημα με πλοκή. Της υποσχέθηκα λοιπόν να γράψω ένα μυθιστόρημα που θα αναφέρεται στη θρησκεία, την αριστοκρατία αλλά και στη λαϊκή τάξη στην εποχή του μεσαίωνα, θα περιγράφει τη δυστυχία από τη σύγκρουση μητρότητας και παράνομου έρωτα, και θα είναι γεμάτο μυστήριο, πλεκτάνες, πόνο, αγωνία εγκλήματα και sex. Να λοιπόν ολόκληρο το μυθιστόρημα που της έγραψα για να περνά την ώρα της διαβάζοντάς το τα βράδια ώστε να την παίρνει εύκολα ο ύπνος.

Αχ (πόνος), Θεέ μου (θρησκεία), ανέκραξε (αγωνία), η υπηρέτρια (λαϊκή τάξη), δυστυχώς (δυστυχία), δεν ξέρω (μυστήριο), με ποίον πρίγκιπα (αριστοκρατία), συνέλαβα (sex), το παιδί (μητρότητα), αλλά θα το ρίξω (έγκλημα), για να μην το μάθει (πλεκτάνη), ο σταυροφόρος (μεσαιώνας), εραστής μου (παράνομος έρωτας).

Εισαγωγές σε βιβλία που ξεκίνησα αλλά (προς καλή σας τύχη) ελλείψει χρόνου δεν τα προχώρησα :

B) Η οραματικότητα

(Από τον μεγάλο Ονειροκρίτη: “Η ώρα των ωραίων οραματισμών”)

Το ενόραμα της ονειρευμένης οραματικότητας, ονειρεύεται και ονειροπολεί ο ονειρικός ονειρευτής των ονείρων, στην ενόραση των οραματισμών και της διορατικής όρασης των αοράτων και ορατών οραμάτων και παροραμάτων, που οραματίζεται ονειρικά ονειροπολώντας.

Γ) Ο ερημίτης

(Από το βιβλίο ερωτικής φαντασίας: “Το ζουμερό ζουμί της έρημης ερήμου”)

Στην ερημώδη ερημικότητα της ερημικής ερήμου, ερήμην ερημώνει ο ερημικός ερημίτης, στο ερημικά ερημωμένο ερημητήριο του, που ερημώνεται στην έρημη ερημιά, το έρμιο.

Δ) Η επαφή

(Από το βιβλίο επιστημονικής φαντασίωσης: “Επαφή τρίτου τύπου”)

Η επαφή με τη Φιφή γίνεται με την αφή με της φλόγας την αφή (εδώ επενέβη η λογοκρισία της γυναίκας μου και σταμάτησε την συνέχιση του βιβλίου).

7. Περί ενέργειας

A) Έκκληση προς την εκλούμενη ενέργεια

Ω ενεργητική μου ενέργεια, που επενεργείς και ενεργοποιείς τους ενεργούς με ενεργειακές ενεργοποιήσεις και διενεργείς επενέργειες σε συνεργούς που ενεργά ενεργοποιούνται, ενήργησε να ενεργηθώ δια να ενεργοποιηθώ ενεργειακά και χωρίς παρενέργειες.

Από την συλλογή «Ενέργειες και Παρενέργειες» του συλλόγου «Ενεργοί Πολίτες» που βοηθάνε στην «Ενεργειακή Πολιτική» με το να ενεργούνται καθημερινά.

B) Συνήματα περί καλής και κακής ενέργειας

Κάτω η ατομική ενέργεια. Ζήτω η ομαδική ενέργεια.

Κάτω η ενέργεια του υδρογόνου. Ζήτω η ενέργεια του Ήλιου.

Κάτω η ενέργεια των καυσίμων υγρών αποθεμάτων.

Ζήτω η ενέργεια των ποσίων υγρών οιοσπνευμάτων.

Κάτω η ενέργεια των μαγνητικών πόλων που έλκουν.

Ζήτω η ενέργεια των θηλυκών κώλων που ελκύουν.

Κάτω η πυρηνική ενέργεια, Ζήτω η πηδηχτική ενέργεια.

Κάτω η ενέργεια που σπαταλάτε σε εφευρέσεις.

Ζήτω η ενέργεια που εκλύεται στις συνευρέσεις.

Κάτω η ενέργεια αυτού που όλο ενεργείται.

Ζήτω η ενέργεια αυτού που όλο ενεργοποιείται.

Κάτω ο ενεργητικός, κάτω και ο παθητικός.

Ζήτω ο φυσιολογικός, ζήτω και ο εκλεκτικός.

Κάτω οι ενέργειες της τροφής που μας παχαίνει.

Ζήτω η ενέργεια της υπομονής που μας απομένει.

Κάτω οι ενέργειες αυτών που μας κυβερνάνε.

Ζήτω οι ενέργειες αυτών που μας αγαπάνε.

8. Παροιμίες και γνωμικά

Κάποτε μου ζήτησαν να γράψω τις παροιμίες που ξέρω. Επειδή όμως ήμουνα κάπως ζαλισμένος κατάφερα να θυμηθώ και να γράψω τις εξής:

- Τον αράπη κι αν τον πλένεις το σαπούνι σου μην σκύψεις να το πάρεις.
 - Κάλιο πέντε και στο χέρι παρά μια τεσσαράκοντα.
 - Πάρτον στον γάμο σου να σου μπει και του χρόνου.
 - Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και χαρά στον που την έχει.
 - Αλλού ο παπάς και αλλού γενούν οι κότες.
 - Των φρονίμων τα παιδιά ποιόν είχαν πατέρα ;
 - Το καζανάκι νικά και όλα τα κακά σκορπά.
 - Μη βιάζεστε ίνα μη βιαστείτε και μη κλίνετε ίνα μη κλειστείτε.
 - Μοναχός σου χόρευε και όποια θέλεις πήδα.
 - Παν μέτρο χίλια χιλιοστά και παν βλακόμετρο εκατό Πόντιοι.
 - Όποια φιλάει με τα ρούχα της χάνει τα μισά.
 - Όποιος έχει τα γένια στο τέλος ξυρίζουν τον γαμπρό.
 - Νηστικό αρκούδι πριν πεινάσει μαγειρεύει.
 - Όποιος υπερηφανεύεται τον τρων οι κότες.
 - Στου κουφού την πόρτα όποια θέλεις πήδα.
 - Αλλού τα κακαρίσματα και αλλού τα ράσα.
- Και κάτι απ' τους αρχαίους μας προγόνους :
- Ανδρών επιφανών πάσα γυνή Φρύνη.
 - Δρυός πεσούσης πάσα γη τάφος.
 - Της λυχνίας σβησθείσης πας ανήρ ξυλεύεται.

9. Σαν πας για ψώνια να μου πάρεις :

Αυτά έγραψε μια ξανθιά Πόντια μαγείρισσα να της ψωνίσει ο Πόντιος άνδρας της.

- Μέλι και μακαρόνια να κάνω μελομακάρονα.
- Λίγες βίδες από τα κάρα για να βράσω караβίδες.
- Ένα μικρό φίδι για να βράσω φιδέ.
- Κανα δυο λαιμούς για να τους στύψω για λεμονάδα.
- Και μια καλή πόρτα για να κάνω πορτοκαλάδα.
- Μερικά μακριά μούσια για μουσακά.
- Δυο ίδια κουτιά κρέμα για να τηγανίσω κρεμμύδια.
- Ένα κιλό ίδιες σαύρες για να ψήσω σαυρίδια.
- Λίγο μέλι σ' ένα παπουτσάκι για μελιτζάνες παπουτσάκι.
- Λίγο ρακί από την Μόσχα για να κάνω μοσχαράκι.
- Να αγοράσεις όλες τις πρίζες για να ψήσω μπριζόλες.
- Ένα κιλό τσιπούρες για να βγάλω τσίπουρο.
- Μερικές σήτες από τον Άρη για να βράσω σιτάρι.
- Λίγες ρίζες απ' την σελήνη για να κάνω σελινόριζο.
- Δυο τρεις χήρες που καπνίζουν για χοιρινό καπνιστό.
- Αν πουλάνε κανένα γάλα γεμάτο για γαλοπούλα γεμιστή.
- Οκτώ ποδιές και μια σχάρα για χταπόδια στη σχάρα.
- Τον Καβάφη και το Σολωμό να τους κάνω καπνιστούς.
- Λίγο παστό απ' την κυρία Φλώρα για να κάνω πασταφλώρα.
- Λίγο πάγο απ' τον Τάκη για να κάνω παγωτάκι.
- Το καλό μας το Μαράκι για να ψήσω καλαμαράκι
- Και τέλος λίγο σταφυλάκι για να σου δώσω ένα φιλάκι.

10. Διάφορα επαγγέλματα

Όπως λέμε ότι ο πεταλάς πεταλώνει και ο σαμαράς σαμαρώνει, έτσι θα έπρεπε να λέμε και ότι :

Ο σιδεράς σιδερώνει.	Ο σελάς σε λιώνει
Ο συκάς σηκώνει.	Ο τοματάς το ματώνει.
Ο κρεβατάς κρεβατώνει.	Ο τσεπάς τσεπώνει.
Ο μαρμαράς μαρμαρώνει.	Ο σκαλάς σκαλώνει.
Ο καρεκλάς καρεκλώνει.	Ο παγάς παγώνει.
Ο φαγάς φαγώνει.	Ο σπιτάς σπιτώνει.
Ο μουσικός κάτι μουσικώνει.	Ο καπελάς καπελώνει.
Ο μασκαράς κάτι μας σκαρώνει.	Ο τραπεζάς τραπεζώνει
Ο μουλαράς μουλαρώνει.	Ο ψαράς ψαρώνει.
Ο μελάς μελιώνει.	Ο τοιχάς τοιχώνει.
Ο ξυλάς ξυλώνει.	Ο πλακάς πλακώνει.
Ο καρυδάς καρυδώνει.	Ο μαστιχάς μαστιχώνει.
Ο ψωμάς μας ψωμώνει.	Αλλά ο κολλάς δεν κωλώνει.
Ο πετράς πετρώνει.	.

ΦΑΡΣΕΣ ΚΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΙΕΣ

Για να συμπληρώσω τον λίγο χώρο που περισσεύει από το δεκαεξάφυλλο του Μέρους Δ θα αναφέρω και ορισμένες φάρσες και σκανδαλιές που πράγματι έχω κάνει, διότι μια ζωή μου άρεσε να πειράζω τους άλλους, καλοπροαίρετα πάντα, και μάλιστα αυτούς που θεωρούσαν τους εαυτούς τους σπουδαίους ή έξυπνους, ή αυτές που έκαναν τις ωραίες, τις περιζήτητες, ή τις πολύ καθώς πρέπει.

11. Οι φράουλες

Ξεκινώ λοιπόν από κάτι που έκανα σε γνωστό ζαχαροπλάστη της οδού Βουκουρεστίου (τώρα έχει αλλάξει όνομα επί το αριστοκρατικότερο), όταν ήμουν μαθητής της έκτης δημοτικού στη Φλώρινα και είχα έρθει για τις διακοπές του Πάσχα στην Αθήνα. Μου άρεσαν πολύ οι τάρτες με φράουλα, (φρούτο που είχαμε άφθονο στη Φλώρινα) και όταν ρώτησα τον ζαχαροπλάστη αν έχει τέτοιες, μου είπε ότι ήταν νωρίς ακόμα και οι πρώτες φράουλες που είχαν έλθει στην Αθήνα ήσαν πολύ ακριβές. Τότε εγώ δεν το έβαλα κάτω και αφού έμαθα τα τηλέφωνα, (πενταψήφια τότε) του μανάβη που του προμήθευε φρούτα και του γαλατά (κάποιου βλάχου) που του προμήθευε γάλα, τους πήρα προσποιούμενος ότι είμαι η κόρη του ζαχαροπλάστη, (για να δικαιολογήσω τη λεπτή φωνή μου) και τους ζήτησα να φέρουν επειγόντως μια μεγάλη ποσότητα από φράουλες και φρέσκο γάλα. Στη συνέχεια παρακάλεσα κάποιον οικογενειακό μας φίλο που έμενε εκεί κοντά και ήξερε καλά τον ζαχαροπλάστη, να πάμε στο ζαχαροπλαστείο για να βοηθήσει την κατάσταση. Έτσι και έγινε και όταν έφτασαν πρώτα ο μανάβης και λίγο αργότερα ο βλάχος, ο φίλος μου τον πίεσε ότι έπρεπε να τα αγοράσει, μια που η κόρη του έκανε αυτό το άνοστο αστείο να τα παραγγείλει. Ο φου-Καράς ο ζαχαροπλάστης στο τέλος ενέδωσε και από την επόμενη το ζαχαροπλαστείο ήταν γεμάτο με κάθε είδους γλυκά με βάση την φράουλα προς μεγάλη μου τέρψη γευστική, αλλά και ηθική ικανοποίηση για το κατόρθωμά μου.

12. Τα τηλέφωνα

Στη συνέχεια ακολούθησαν και πολλές άλλες φάρσες στο γυμνάσιο και το Πολυτεχνείο. Έτσι φτάνουμε στην εποχή που υπηρετούσα σαν σημαιοφόρος του Ναυτικού στο κτίριο της πλατείας Κλαυθμώνος και συχνά έκανα την βραδινή μου βάρδια από το σπíti μου στο Κολωνάκι, βάζοντας τον ναύτη που είχα στη βάρδια να συνδέει τα σύρματα δύο τηλεφώνων του γραφείου, ώστε αν κάποιος με ζητούσε να μπορώ να μιλώ απ' το σπíti μου προσποιούμενος ότι ήμουν στο επιτελείο. Αυτό μου έδωσε

την ιδέα, μια που στο σπίτι μου είχα δυο γραμμές τηλεφώνου, να παίρνω συγχρόνως δυο ανθρώπους, που αγαπιούνται ή που μισούνται, αφού πρώτα διαπίστωνα με αναπάντητες κλήσεις ότι θα σήκωναν οι ίδιοι το τηλέφωνο, και να τους βάζω να μιλάνε σα να είχε πάρει ο ένας τον άλλον, και να λένε λόγια αγάπης, ή να βρίζονται (ανάλογα με την περίπτωση) και εγώ να απολαμβάνω την συνομιλία την οποία μάλιστα κατέγραφα και σε μαγνητόφωνο με ταινία, πολλές των οποίων έχω ακόμα διότι αποτελούν μνημεία “απειρού κάλλους”. Μεταξύ αυτών θυμάμαι ότι μια Πρωτοχρονιά πήρα δύο ανθρώπους που τα είχαν, αλλά είχαν χωρίσει, και που μίλησαν επί δίωρο ώσπου να τα ξαναβρούν και να τα ξαναφτιάξουν, και που χωρίς την μεσολάβηση μου δεν επρόκειτο να τηλεφωνήσει ο ένας στον άλλον.

Ακόμη θυμάμαι ότι κάποτε μπλέχτηκαν οι γραμμές και άκουσα τυχαία την ερωτική συνομιλία ενός παρανόμου, προφανώς, ζευγαριού την οποία αφού κατέγραψα για λίγο την έβαλα να την ακούσουν. Το ζεύγος όταν αντιλήφθηκε ότι ήταν οι ίδιοι που μιλούσαν πανικοβλήθηκε και η γυναίκα φώναξε :

-- Αχ Πέτρο τι πάθαμε, ο άνδρας μου έβαλε να παρακολουθούν το τηλέφωνο μου, και το έκλεισε.

13. Το Υπουργείο Αποικιών

Αργότερα όταν εργαζόμουν ως σύμβουλος κατασκευαστικών εταιρειών και έκανα την “dolce vita” μου προτού παντρευτώ και είχα γνωρίσει πολύ κόσμο με τα μεγάλα πάρτι που έκανα, θέλησα κάποτε να ελέγξω το I.Q. των χαζοχαρούμενων κοριτσιών που κατά πλειοψηφία γνώριζα. Έτσι μετά από κάποιες εκλογές, έλεγα στις φίλες μου ότι ο θεός μου, (που ήταν όντως πολιτικός) είχε γίνει Υπουργός Αποικιών και ήθελε να με κάνει Γενικό Γραμματέα του. Οι περισσότερες, ντρέτομαι τώρα που το λεω, μου έδιναν συγχαρητήρια και όσες με ρωτούσαν τι αρμοδιότητες θα είχα, απαντούσα ότι θα διαχειριζόμουν τα αποικιακά προϊόντα όπως καφές, κακάο, σσάι κλπ. Ευτυχώς όμως υπήρξαν και κάποιες με υψηλό I.Q. που μου απάντησαν με σαρκασμό ότι μια που τείνουμε να καταντήσουμε αποικία των Αμερικάνων, λογικό είναι να έχουμε και τέτοιο Υπουργείο. Τότε με πήρε κάποιος φίλος μηχανικός που εργαζόταν σε μεγάλη κατασκευαστική εταιρεία και που τώρα είναι πολύ επώνυμος στη Δημόσια ζωή, και για να γελάσουμε του είπα το αστείο με τον θείο μου. Αυτός όμως το πήρε στα σοβαρά και το ανέφερε στον ιδιοκτήτη της κατασκευαστικής εταιρείας για το ενδεχόμενο να μπορώ από τη νέα μου θέση να επηρεάσω το Υπουργείο Δημοσίων έργων υπέρ της εταιρείας. Έτσι την επόμενη ημέρα πήρα το οργισμένο τηλεφώνημά του που με έβριζε διότι τον έκανα ρεζίλι στον εργοδότη του και μου ζητούσε να βρω τρόπο να μπαλώσω με κάποια δικαιολογία την κατάσταση, πράγμα που έκανα.

14. Οι κάρτες και το στοίχημα

Μια άλλη αγαπημένη μου σκανδαλιά ήταν να στέλνω ανώνυμα ευχετήρια τηλεγραφήματα και κάρτες, υπογράφοντας “κάποιος φίλος”, σε φίλους μου, ξέροντας τις αδυναμίες τους και πειράζοντας τους για αυτές. Κάποτε λοιπόν έστειλα σε κάποιον που ήταν από τότε επώνυμος αλλά και φαντασμένος, ένα μεγάλο και πολυτελές κουτί που είχε μέσα του μια μεγάλη πέτρα και μια κάρτα που έγραφε : “Αγαπητέ (το όνομα του), μόλις σε είδα να μιλάς στην τηλεόραση και διαπίστωσα ότι πλέον έγινες καλά, έφυγε από πάνω μου όλο αυτό το βάρος που σου στέλνω, διότι ανησυχούσα τελευταίως πολύ για την εξέλιξη της πνευματικής σου υγείας”.

Όσο για τις κοπέλες που ήθελαν να κάνουν τις πολύ *comme il faut* και σοβαρές, συνήθιζα όταν τις συναντούσα “σημαιοστολισμένες” σε κάποια δεξίωση να τους λεω : -- Βάζεις στοίχημα ότι μπορώ να σου πιάσω το στήθος χωρίς να κουνήσω τα χέρια μου ; Στις περισσότερες περιπτώσεις μου απαντούσαν (από περιέργεια) : -- Βάζω. Τότε εγώ τους έπιανα το στήθος και όταν μου λέγανε αγανακτισμένες :

-- Μα εσύ κούνησες το χέρι σου, τους απαντούσα, -- Λυπάμαι αλλά έχασα το στοίχημα (το οποίο προφανώς μια που δεν είχε καθοριστεί, δεν μπορούσαν να μου ζητήσουν να το πληρώσω).

Παρατήρηση : Ελπίζω πάντως να μην πάρετε φόρα με αυτά που είπα και να μου ρίχνετε την ευθύνη για κάθε φάρσα που σας κάνουν, διότι πιστέψτε με ότι τώρα που άρχισα να γράφω όλα αυτά τα ποιήματα και πεζά, έχω τόσο απορροφηθεί που δε μου μένει χρόνος ή μυαλό πλέον για άλλες φάρσες.

Δύο πρόσθετα ποιήματα και ένα μυθιστόρημα

(δεν είχαν περιληφθεί στο βιβλίο όταν εκδόθηκε)

1. Στη Φλώρινα (της κατηγορίας III.4)

(Αφιέρωμα στην ιδιαίτερη πατρίδα μου που δημοσιεύθηκε σε τοπική εφημερίδα)

Κόρη του λόγγου και του κάμπου ομορφιά
Στολίδι εσύ στα πόδια του ψηλού βουνού μας
Στην πλουσία σου βλάστηση δεσπόζει η ευωδιά
Και οι ήχοι σου υπερκόσμιοι μας παίρνουνε το νου μας

Παιδί μ' έφερε εκεί η νεράιδα της ανεμελιάς
Κι αμέσως αναστήθηκα σαν πάτησα τη γη σου
Παράδεισε του πράσινου, μεθύσι της μοσχοβολιάς,
Με πείρες στην αγκάλη σου και μ' έκανες παιδί σου.

Εκεί με πρωταγκάλιασε η Μούσα σου η λυρική
Μου δίδαξε την τέχνη της μαζί με τόσους άλλους
Σε ποίηση, ζωγραφική, νότες και γλυπτική
Που καλλιτέχνες έβγαλε μοναδικούς, μεγάλους.

Μικρή, κρυμμένη, ακριτική, τη χώρα μας στολίζει
Εσύ κρατάς την κιβωτό με κάθε τι ωραίο
Σαν φάρος του πολιτισμού τα πέρατα φωτίζεις
Και διατηρείς το χρώμα σου ανέπαφο, πηγαίο.

Εκεί η ωραία φύση σου το πνεύμα υποβάλλει
Χρώματα, ήχοι και νερά, απόκοσμα φαντάζουν
Λες κι ο Θεός την τέχνη του απλόχερα έχει βάλει
Κι ακόμη ακούς μες τις πλαγιές πρόβατα να βελάζουν.

Κι όσοι από σένα φύγαμε και ζούμε πια μακριά σου
Μόνη ελπίδα κρύβουμε βαθιά μες τις ψυχές μας
Κάποτε να γυρίσουμε παντοτινά κοντά σου
Και κει να ξαναζήσουμε τις όμορφες στιγμές μας.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2006

2. Η ωδή στο πουλί (της κατηγορίας III.6)

(Αφιερωμένο σε φοβερό καμάκι της παρέας που όμως δρα εν κρυπτώ. Με θαυμασμό αλλά και ζήλια)

Ω πουλί μου που κάθε πρωί ορθό σηκώνεσαι
και ψάχνεις τη φωλιά σου για να μπεις,
αλλά και όπου βρεις χωρίς να διστάσεις χώνεσαι
και όλες τις βλαβερές συνέπειες αγνοείς.

Τα δυο αυγά σου είναι τα αρχεία μου,
όπου όλον τον κόσμο έχω εκεί γραμμένο.
Το μέγεθός τους δείχνει την αξία μου,
μα μου τα πρήζουνε συχνά κι εγώ το υπομένω.

Το μήκος σου είναι όμως το καμάρι μου,
που όσες το ξέρουν θέλουν να το απολαύσουν,
κι εγώ κοιτώ το πώς θα σώσω το τομάρι μου
που οι σύζυγοι με ψάχνουν να μου την ανάψουν.

Το λίγο μυαλό που έχεις στο κεφάλι σου
είναι που κατευθύνει το πολύ μυαλό μου,
κι αν σύντομα δεν δεις κι εσύ το χάλι σου
τότε φοβούμαι πως δεν θα ναι για καλό μου.

Πως θα θελα λιγάκι να με άκουγες
και να μην κάνεις πια ποτέ του κεφαλιού σου,
γιατί νομίζω τελευταία το παράκανες
και θα σ' αφήνω να βγεις μόνο προς νερού σου.

Κάποτε όμως και εσύ θα ησυχάσεις
και θα κοιμάσαι συνεχώς όσο θα ζήσεις,
γι αυτό κοιτάζεις τώρα ευκαιρία να μη χάσεις
γιατί μετά σου μένουν μόνο οι αναμνήσεις.

Αθήνα, Οκτώβριος 2006

3. Το έπος της επαιτείας

(Επειδή το μυθιστόρημα θα αργήσει να ολοκληρωθεί παραθέτω εδώ μόνο τα περιεχόμενα του)

Πρόλογος: Ζητιάνος ζητά επαίτη επί έτη

Εισαγωγή: Η επέτειος ενός επαίτη

Κεφάλαιο 1: Ένας επικός επαίτης επαιτεί

Κεφάλαιο 2: Ζητείται ζητιάνος επταετούς επαιτικής εμπειρίας

Κεφάλαιο 3: Ένας επαίτης στην επετηρίδα των επαιτών

Κεφάλαιο 4: Επαιτεία χωρίς αιτία

Κεφάλαιο 5: Ένας επαίτης με επαιτικές απαιτήσεις

Κεφάλαιο 6: Επαιτώντας περπατώντας και πετώντας

Κεφάλαιο 8: Έπεται επαιτική συνέχεια